

Minulla on tapana vajota toiseen ulottuvuuteen irrottautua hetkestä Olen paljasjalkainen kesän keiju joka valkoisessa hunnussaan hyppelee rantakiveltä toiselle iloisena kikattaen tai istuu laiturin nokassa varpaitaan vilvoitellen ja ihmetellen höyhentä joka lipuu hiljaa ulapalle On myös kolmas ulottuvuus siellä olen Herttuatar kopea ja ylväs valkealla kaulallani ja kynttilän valossa kultainen pukuni hohtaa Nautin punaista viiniä pidellen tinapikaria silkkihansikkain seuralaiseni mykistyneenä kuuntelevat silkkini kahinaa Kun pudottaudun tähän hetkeen otan naulakosta karheen ja harmaan työtakin sidon ruskean huivini kiinni pujotan jalkaani linttaan astutut kengät ja kiiruhdan moppeineni siivoamaan Helsinginkatu viiden rappukäytävästä yöllisen vieraan oksennuksia.